

dringer af 26. Februar 1912) udvidet de ved Loven af 1906 indførte Fordele til ogsaa at gælde Have- og Landarealer af indtil 1 Hektars Størrelse.

Den samme Lov bemyndiger desuden Staten til paa visse nærmere Betingelser at yde billige Laan

- 1) til Erhververe af saadanne Have- og Landarealer,
- 2) til Selskaber, der har til Formaal at opføre billige Boliger, som fyldestgør Forskrifterne i Loven af 1906.

Staten er dermed traadt direkte støttende til. Men hverken den eller Kommunerne indlader sig paa selv at opføre Arbejderboliger; det overlades til private Institutioner.

Belgien.

Ved en Lov af 9. August 1889 (med Ændringer af 30. Juli 1892 og 18. Juli 1893) oprettedes der i hvert Arrondissement en eller flere lokale Propagandakomiteer — hvis Organisation i Henhold til Loven senere er blevet ordnet ved et kgl. Dekret af 9. Oktober 1895 —, som ved Hjælp af de Midler, der af det offentlige og fra privates Side stilledes til deres Disposition, skulde søge (gennem Præmieuddelinger o. lign.) at fremme Interessen for renlig, sund og sparsommelig Husføring i Arbejderbefolkningen, og hvem det endvidere paalagdes at fremkomme med saadanne Forslag til Forbedring af Boligforholdene i Arbejderklassen, som de maatte finde hensigtsmæssige.

Til Fremme af Opførelsen af Arbejderboliger bestemmer den nævnte Lov endvidere, at den i Forbindelse med Arbejderforsikringen organiserede almindelige Spare- og Alderdomsforsørgelseskasse af sine Midler skal kunne give Prioritetslaan til Bygning og Køb af Arbejderboliger. Laanene kan gives saavel til Enkeltpersoner som til Byggeforeninger, men Propagandakomiteen i paagældende Distrikt skal høres, forinden de bevilges.

Dokumenter om Erhvervelse og Pantsætning af Arbejderboliger nyder Begunstigelser med Hensyn til Stempel- og Tinglæsningsafgifter, ligesom saadanne Boliger, for saa vidt deres Lejeværdi ikke overstiger visse Maksima, forskellige efter Kommunerens Størrelse, er fritagne for de væsentligste Grundafgifter til Stat og Kommune.

Ifølge Motiverne til et i 1912 fremsat Regeringslovforslag om billige Boliger er der, siden Loven af 1889 traadte i Kraft, af den almindelige Spare- og Alderdomsforsørgelseskasse blevet udlaant 100 Mill. Francs i Prioriteter i Arbejderboliger; 54,000 Huse er blevet opførte, og der eksisterer 176 Byggeforeninger.

Det erkendes af det nævnte Forslag, at Loven har gjort overordentlig Gavn, men fremholdes samtidig, at den kun er kommet den bedrestillede Del af Arbejderstanden til gode, medens de daarligst stillede Arbejdere og alle udenfor den egentlige Arbejderklasse staaende Personer ikke har haft nogen Gavn af den. Det foreslaas derfor, foruden at udvide Kredsen af de Personer, for hvilke den gælder, at skærpe dens Effektivitet, navnlig ved Oprettelsen af en central Nationalforening, der skal arbejde Haand i Haand med Lokalkomiteerne, og til hvis Raadighed Staten stiller store Midler, som skal kunne anvendes til Udlaan samtidig med, at Spare- og Alderdomsforsørgelseskassen fortsætter sin Udlaansvirksomhed. Idet desuden Staten stiller i Udsigt at ville tegne Andele — op til en Fjerdedel af Kapitalen — i Byggeforeninger, dannede under Nationalforeningens Medvirken, haaber man, at Loven vil kunne komme bredere Kredse til gode end hidtil.

Svejts.

Nogen Forbundslovgivning eksisterer ikke vedrørende Arbejderboliger; det er et Omraade, paa hvilket det hidtil har været overladt de enkelte Kantoner at handle hver for sig.